

הקהלת קהילות

גליון שבועי להגברת התודעה והחשיבות בקיום הוראת הרבי שליט"א מלך המשיח להקהיל קהילות בכל שבת

החובה והזכות בחזרת דא'ח

לצאת לשליחות זה גם לטובת השליח!

נשלחו, ובשביל טובת המקום מוותר כ"ק מו"ח אדמו"ר על טובתם הם. ועכ"פ – חושבים הם – זוהי רק טובתם הרוחנית, ובשביל טובתם הרוחנית מוותרים על טובתם הגשמית צריכים לדעת איפוא שהחלוקה בין טובתו לטובת הזולת (שזוהי טובה רק בשביל הזולת ולא בשבילו) היא – בדקות דקות – ענין של שניות (היפך האחדות) ח"ו, כי, הכוונה העליונה אחת היא, ואם זוהי כוונת השליחות שלו, ה"ז גם טובתו. ועאכ"כ שלא יתכן לחלק בין טובתו הרוחנית וטובתו הגשמית – כי, מצד אחדותו הפשוטה של הקב"ה, גשמיות ורוחניות מתאימים זל"ז.

ואף שבעיניו נראים הדברים באופן אחר ("אים קוקט אויס אַנדערש"), שכן, הוא "רואה" שבאם ה' נמצא במקום פלוני ופלוני והי' מתעסק בענין פלוני ופלוני הי' מרויח הרבה יותר – הרי, מי יודע אם במקרה ההוא לא הי' הכסף הולך ח"ו בשביל עניני רפואה וכיו"ב. אבל זאת צריכים לדעת ("וויסן דאַרף מען אָבער וויסן"), שמצד אחדותו הפשוטה של הקב"ה, גשמיות ורוחניות יחדיו ילכו.

[כ"ק אדמו"ר שליט"א . . . טרם צאתו אמר:]

כ"ק מו"ח אדמו"ר אמר פעם בח"י אלול – גוט יו"ט". (ואמר כ"ק אדמו"ר שליט"א): "אָ גוט יו"ט".

[משיחת ח"י אלול ה'תשי"ב]

ונוסף על האמור לעיל שמצד גודל המעלה שבעסקנות ציבורית (ובפרט בזמן הגלות) כדאית גם הירידה שנעשית בלימוד התורה, הנה עוד זאת, שמעלה זו מסלקת ומבטלת את הירידה שבלימוד התורה. והביאור בזה – ע"פ הידוע שע"י קיום מצות הצדקה גשמית ומכל-שכן צדקה רוחנית "נעשה מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה": מובן וגם פשוט שהפעולה דנתינת הצדקה אינה מוסיפה ידיעה בתורה, ואדרבה כו', שהרי בשעה שעוסק בנתינת הצדקה אינו יכול לעסוק בלימוד התורה, ובמילא, ביחס ללימוד התורה ה"ז לכאורה ענין של ירידה. אמנם, מעלתה של נתינת הצדקה שעל ידה נעשים מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה, כך, שכאשר יעסוק בתורה שעה אחת יצליח להספיק בלימודו בריבוי גדול כל כך שע"ד הרגיל (לולי נתינת הצדקה) הי' זקוק ליגיעה במשך אלף שעות!

ונמצא, שאף שההתעסקות במצות הצדקה כשלעצמה היא ירידה ביחס ללימוד התורה, מ"מ, גודל העילוי ש"נעשה מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה", בכחו גם לבטל את הירידה.

ובנוגע אלינו: ישנם כאלה החושבים אשר העובדא שכ"ק מו"ח אדמו"ר שלחם למקומות מסויימים לפעול שם בהפצת התורה והיהדות, היא, לא לטובתם, כי אם, לטובת המקום שאליו

חוב קדוש על כל אחד להדליק את הנר של כל יהודי!

וכאמור, ענין זה הוא בכחו של כאו"א, אלא שצריך לגלות זאת בעצמו, וגם, שלא לעשות חשבונות אם ההתעסקות בזה היא לפי כבודו או שלא לפי כבודו, ולא להתפעל מהעובדה שלפעמים יצטרך להדליק ה"נר ה" ע"י לימוד "קמץ א' א' א'", ע"י אמירת "שמע ישראל", או אפילו ע"י תרגום "שמע ישראל" לאנגלית... כיון שיהודי

זה אינו מבין עדיין בשפה המקורית. ויה"ר שהחל מח"י אלול, שבו מתחילה עיקר ההכנה לשנה הבאה, ייצא כאו"א עם הכחות שנותנים לנו הרביים, ומתוך שמחה וחיות, לעבודת השנה הבאה – להאיר (ע"י ה"נר ה' נשמת אדם" שבו) בד' אמותיו, ברחוב ובכל הסביבה.

ועד שפועלים ש"לכל בני ישראל . . . אור במושבותם", כפי שהי' קודם הגאולה הראשונה, שאף שבכל ארץ מצרים היתה מכת חושך, "שלושת ימים" ועוד "שלושת ימים", מ"מ, "לכל בני ישראל הי' אור במושבותם" – כן הוא גם קודם הגאולה האחרונה במהרה בימינו, שאף ש"החושך יכסה ארץ", שבכל העולם שורר חושך אפילה, "וימש חושך", "א געוואלדיקער חושך", עד כדי כך ש"ישוב אין יכול לעמוד ועומד אין יכול לישוב", "עס רירט זיך ניט פון אָרט"... – לא מתפעלים בני" מהחושך השורר מסביב, וכאו"א פועל להאיר בד' אמותיו ובחלקו בעולם.

וע"ז פועלים קיום היעוד "קומי אורי כי בא אורך" – ע"י משיח צדקנו, במהרה בימינו אמן.

ובעמדנו ביום ח"י אלול, יום הולדת הבעש"ט – צריכים לידע ולזכור שהבעש"ט פתח וסלל והראה את הדרך ונתן כחות לכאו"א מאתנו, להיות בעצמו "באָהעלפער" ולחזר בעצמו אחר אנשים פשוטים הנמצאים בסביבתו, ולדבר עמהם ענינים פשוטים, ולהאיר ע"ז את נפשם האלקית, "נר ה' נשמת אדם".

וכיון שכן, מוטל חוב קדוש על כל אחד ואחד (ובפרט אלה שזכו לקבל ולשמע בעצמם או שמסרו להם הוראות מפורשות בענין זה) לפעול על כל בני הנמצאים בסביבתו – להדליק ה"נר ה' נשמת אדם" שלהם, או להגדיל את האש הקטנה שדולקת לאטה ונראית בקושי ("דער פייער'ל וואָס ברענט שטיל, און קוים קוים אַז ס'זעט זיך אַרויס"), עד שתהי' מדורה גדולה!

צריך לידע שאצל כאו"א מישראל ישנו "מעייין", "באר מים חיים" [הן אמת שלפעמים ה"ז מכוסה, ובזה גופא יש מי שהמעייין שלו מכוסה יותר או מכוסה פחות, אבל אעפ"כ, המעיין ישנו, וכאשר מסירים את ההעלם והכיסוי, אזי מתגלה המעיין], וכיון שטבעם של "מים חיים" שאינם נשאים במקומם (לעצמם), אלא הולכים ומתפשטים למרחוק, כך שעל ידם נעשה "והשקית את העדה ואת בעירם", נמצא, שבכחו של כאו"א מישראל (שיש בו באר מים חיים) להשקות עדה שלמה מישראל, ואפילו "את בעירם", דקאי על נפש הבהמית וכל הענינים הגשמיים והחומריים, שתהי' ניכרת שייכותם ליהודים וליהדות ("אידישע ממון, אידישע נכסים, און אַ אידישע קהילה").

(משיחת ח"י אלול ה'תשי"א)

לזכות נדב ראובן יונה בן דינה חיה שיחי' וחיה מושקא בת רבקה שתחי' לזרע היא וקימא בקרוב ממש.

לעילוי נשמת
אנט חנה בת סוליקה
ושמשון בן אורה

לזכות נחמה דינה בת
סמדר שתחי' לרפואה
שלימה ומהירה.

לזכות אליהו בן חי'
שרה שיחי' לרפואה
שלימה ומהירה.

לזכות הוד כ"ק אדמו"ר
מלך המשיח שליט"א
מהרה יגלה אכי"ר

סיפורים על חזרת דא"ח

השגחה פרטית מופלאה!

מידי שבת יוצאת קבוצה גדולה של תמימים מ-770 בכדי להקהיל קהילות בבתי כנסת קבועים בבורו פארק. כשהם מסכמים בינהם מראש שכל מי שמסיים את הדרשה שלו שיגיע לבית כנסת מסוים באזור ומשם יחזרו כולם יחד ל-770.

שבת אחת קרה, ששני תמימים התבלבלו בדרכם, למרות שהם רגילים לצעוד בה בכל שבת. אחד מהתמימים, שלום דובער ל. שמו, פנה לחברו באומרו שוודאי זה בהשגחה פרטית על מנת שיקהילו קהילות במקום נוסף. הם המשיכו להתקדם ולאחר הליכה ממושכת שמעו לפתע המולה רבה. הם הביטו סביב למצוא מהיכן זה מגיע ואז ראו כמה שטריימלאך מציצים מבעד החלונות של אחד הבתים. כשהתקרבו קצת יותר גילו שנערך שם טיש. בתחילה הם היססו האם מתאים לדפוק על בית פרטי על מנת לחזור שיחה?

לפתע הדלת נפתחה ומישהו קרא להם להיכנס פנימה. הושיבו אותם בכבוד רב בראש השולחן, והאדמו"ר שם אמר לכבודם שיחה מהרבי בתוך הדרשה שלו. כשסיים לדרוש, הוא שוחח עם התמימים והתעניין במעשיהם...

בהמשך הטיש, אף נתנו להם לחזור על שיחה של הרבי וכל הקהל הקשיב בהתעניינות רבה, ובסיום השיחה הקהל היה מאוד מרוצה ושמח מהדרשה ואמרו לתמימים יישר כח! וב"ה שעוד יהודים רבים זכו להתקשר למשה רבינו של הדור.

אז דע לך שאין שום טעות, כי מלמעלה הכל מכוון ומדוייק ואם הגעת פתאום למקום חדש - משמים הוליכו אותך - על מנת לחבר נשמות ל"אילנא דחיי", ואם אתה לא תפעל את העניין אז מי יפעל?

(מפי בעל המעשה)

זה הענין שיש לפרסמו: הקב"ה אומר לבני ישראל: "אני נותן לכם עשרים ותשעה - שלשים יום, ובמשך ימים אלו - אם תנתקו עצמכם מהרגלים והתנהגויות בלתי רצויים, ונס שמה, תנוסו אל הסדרים והנהגה של אלול ו"תשתקעו" שם - תהיו מסוגלים אז לתקן כל אשר הי' עד עתה שלא כהוגן, ויהי' אז הדבר למקלט מגואל הדם, מקטרוגים שונים.

ועל ידי תשובה, - תחלה תשובה מיראה, "ונעשו לו כשגגות" ולאחר מכן תשובה מאהבה - "נעשו לו כזכויות" - תכתבו ותחתמו לאלתר בספרן של צדיקים, לשנה טובה ומתוקה".

[לקו"ש ח"א, הוספות אלול]

פנינה שבועית

מאוצר רבותינו נשיאנו

פניני גאולה ומשיח

צידה
לדרך

עבודה במנוחה!

פרשיות "תצא" ו"תבוא" נמצאות בתורה אחת ליד השניה, ובכל שנה יש פעם אחת שאף קוראים אותם באותו יום – בשחרית את כל פרשת תצא ובמנחה את פרשת תבוא. ולכאורה תוכנם שונה לחלוטין: פרשת תצא שמה מורה על יציאה, וכן פשטות הפרשה מדברת על יציאה למלחמה; ואילו פרשת תבוא שמה מורה על חזרה, וכן בפשטות הפרשה מדובר על הבאת ביכורים הרבה אחרי סיום המלחמה. ומכאן למדים, שאדרבא – המלחמה צריכה להיות מתוך מנוחה!

יהודי הוא בעצם נפשו למעלה מהעולם, והוא ירד לעולם הזה במטרה להגיע לגאולה; כאשר יהודי מרגיש בתוך העבודה והמלחמה את מציאותו האמיתית, והוא גם יודע שכל המציאות של המנגד אינה מציאות אמיתית אלא שכל מטרת בריאתו היא בשביל שהיהודי יכבוש אותו ויעלה אותו לקדושה – הרי אינו מפחד כלל מהמלחמה והוא נלחם מתוך "מנוחה והתישבות"!

וכמו כן, הקב"ה נדרש לעשות את שלו שיהיה מלחמה במנוחה על ידי שנותן לנו את כל הייעודים הגשמיים: הן בזמן הגלות לצורך העבודה, והן בימות המשיח כשכר על העבודה – שכתוצאה מגילוי אור ה' בעולם בזמן הגאולה – הטובה תהיה מושפעת הרבה!

וזה מרומז גם בחודש אלול – ראשי תיבות "אני לדודי ודודי לי" במילה אחת: שבזמן העבודה (אני לדודי) נמצאים במנוחה עקב הידיעה על הניצחון וקבלת השכר (ודודי לי) תיכף ומי"ד ממ"ש!

(מעובד ע"פ דבר מלכות כי תצא)

ב"ה

אם היו כל האברכים יוצאים לאחר ההתוועדות והיו הולכים לחזור דא"ח בבתי כנסיות ובישיבות, הי' המשיח כבר מגיע. וכשיעשו זאת יבוא משיח תיכף ומיד!

הרכי מלך המשיח שליט"א ביהדות ליוב שמואל לויטין ע"ה

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

להצטרפות לרשימת התפוצה:

mhkh770@gmail.com @
 +972-54-770-4375
 בארה"ק: 054-484-7752
 בארה"ב: 857-32-770-19

יוצא לאור ע"י מטה הקהלת
 קהילות העולמי - 770
 עיצוב: מנדי בלשניקוב

**עד כה במסגרת פעילות
 ה'מטה' מקהילים קהילות
 בכל שבת ב-50 ערים בעולם**